

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
РОЗВАЛЯЄВА ТЕТЯНА САМУЇЛІВНА
УХВАЛА

09 жовтня 2020

Київ

5157/0/18-20

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Розваляєва Тетяна Самуїлівна, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Павленка Антона Юрійовича стосовно судді Індустріального районного суду міста Дніпропетровська Бельченко Лариси Анатоліївни,

встановила:

до Вищої ради правосуддя 12 червня 2020 року та 2 липня 2020 року надійшли дисциплінарні скарги Павленка А.Ю. (далі - скаржник) за єдиними унікальними вхідними номерами П-3645/0/7-20, П-3645/1/7-20 стосовно судді Індустріального районного суду міста Дніпропетровська Бельченко Л.А. під час розгляду справи № 202/1125/20, у яких скаржник просить притягнути суддю до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколів повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя від 20 липня 2020 року вказані дисциплінарні скарги передано для попередньої перевірки члену Вищої ради правосуддя Розваляєвій Т.С.

Згідно з пунктом 1 та 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач): вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону, за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, - повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги та порядок її подання встановлено статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів». Так, пунктами 3, 4 частини другої вказаної статті встановлено, що скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної

відповідальності судді, та носилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаргником відомості.

Стаття 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначає підстави дисциплінарної відповідальності судді. Так, суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:

1) умисне або внаслідок недбалості: а) незаконна відмова в доступі до правосуддя (у тому числі незаконна відмова в розгляді по суті позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги тощо) або інше істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків або призвело до порушення правил щодо юрисдикції або складу суду; б) незазначення в судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору; в) порушення засад гласності і відкритості судового процесу; г) порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості; г) незабезпечення обвинуваченому права на захист, перешкоджання реалізації прав інших учасників судового процесу; д) порушення правил щодо відводу (самовідводу);

2) безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом, зволікання з виготовленням вмотивованого судового рішення, несвоєчасне надання суддею копії судового рішення для її внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень;

3) допущення суддею поведінки, що порочить звання судді або підриває авторитет правосуддя, зокрема в пицаннях моралі, чесності, ненідкупності, відповідності способу життя судді його статусу, дотримання інших норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, прояв неповаги до інших суддів, адвокатів, експертів, свідків чи інших учасників судового процесу;

4) умисне або внаслідок грубої недбалості допущення суддею, який брав участь в ухваленні судового рішення, порушення прав людини і основоположних свобод або інше грубе порушення закону, що призвело до істотних негативних наслідків;

5) розголошення суддею тасмниці, що охороняється законом, у тому числі тасмниці нарадчої кімнати, або інформації, що стала відомою судді під час розгляду справи у закритому судовому засіданні;

6) неповідомлення суддею Вищої ради правосуддя та Генерального прокурора про випадок втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя, у тому числі про звернення до нього учасників судового процесу чи інших осіб, включаючи осіб, уповноважених на виконання функцій держави, з приводу конкретних справ, що перебувають у провадженні судді, якщо таке звернення здійснено в інший, ніж передбачено процесуальним законодавством спосіб, упродовж п'яти днів після того,

як йому стало відомо про такий випадок;

7) неповідомлення або несвочасне повідомлення Ради суддів України про реальний чи потенційний конфлікт інтересів судді (крім випадків, коли конфлікт інтересів врегульовується в порядку, визначеному процесуальним законом);

8) втручання у процес здійснення правосуддя іншими судьями;

9) неподання або несвочасне подання для оприлюднення декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в порядку, встановленому законодавством у сфері запобігання корупції;

10) зазначення в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, завідомо неправдивих відомостей або умисне незазначення відомостей, визначених законодавством;

11) використання статусу судді з метою незаконного отримання ним або третіми особами матеріальних благ або іншої вигоди, якщо таке правопорушення не містить складу злочину або кримінального проступку;

12) допущення суддею недоброчесної поведінки, у тому числі здійснення суддею або членами його сім'ї витрат, що перевищують доходи такого судді та доходи членів його сім'ї; встановлення невідповідності рівня життя судді задекларованим доходам; невідтвердження суддею законності джерела походження майна;

13) ненадання інформації або надання завідомо недостовірної інформації на законну вимогу члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та/або члена Вищої ради правосуддя, у тому числі недодержання встановлених законом строків надання інформації;

14) непроходження курсу підвищення кваліфікації в Національній школі суддів України відповідно до направлення, визначеного органом, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, або непроходження подальшого кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді, або невідтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за результатами цього кваліфікаційного оцінювання;

15) визнання судді винним у вчиненні корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, у випадках, установлених законом;

16) неподання або несвочасне подання декларації родинних зв'язків суддею в порядку, визначеному цим Законом;

17) подання у декларації родинних зв'язків судді завідомо недостовірних (у тому числі неповних) відомостей.

Системний аналіз вказаних вище норм права дає підстави для висновку, що "право на розгляд скарги" не є абсолютним. Воно може підлягати обмеженням, що допускаються, оскільки право на доступ за своєю природою вимагає регулювання державою.

Тому правила, що регулюють офіційні кроки, які мають бути дотримані при подачі дисциплінарної скарги, спрямовані на забезпечення належного здійснення контролю додержання закону та стику в діяльності суддів і прокурорів, зокрема,

принципу правової визначеності, який стверджує, що обмеження основних прав людини та громадянина і втілення цих обмежень на практиці допустиме лише за умови забезпечення передбачуваності застосування правових норм, встановлюваних такими обмеженнями. Тобто обмеження будь-якого права повинне базуватися на критеріях, які дадуть змогу особі відокремлювати правомірну поведінку від протиправної, передбачати юридичні наслідки своєї поведінки.

Отже, надмірний формалізм скарги може привезти до невизначеності відповіді на неї.

Таким чином, звертаючись до Вищої ради правосуддя зі скаргами про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, скаржник повинен вказати, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, та фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості (пункт 3 частини другої статті 106 Закону).

Під час попередньої перевірки дисциплінарних скарг встановлено, що скаржник, звертаючись до Вищої ради правосуддя, хоча і просить притягнути суддю до дисциплінарної відповідальності, однак фактичних даних (свідчень, доказів), що підтверджують зазначені скаржником відомості про відмову у наданні права ознайомитися із матеріалами справи не зазначає.

Відсутність у скаргах указаних доказів свідчить, що скарги подані без додержання вимог статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42-44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалила:

дисциплінарні скарги Павленка Антона Юрійовича стосовно судді Індустріального районного суду міста Дніпропетровська Бельченко Лариси Анатоліївни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Першої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

Т.С. Розваляєва